

CHAPTER – 29

பழந்தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் பல்துறை அறிவியல் தொழில்நுட்பம்

முனைவர் ப. பிரகாஷ்

உதவிப்பேராசிரியர், முதகலை – வரலாற்று ஆய்வுத் துறை,
திரவள்ளூர் அரசு கலைக் கல்லூரி,
இராசிபுரம், நாமக்கல் மாவட்டம் – 637 401

முன்னுரை:

வரலாறு என்பது மனிதன் இம்மண்ணில் தோன்றிய நாள் முதலாக தொடங்கி, தொடர்ந்து இடையாறாது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. முனித நாகரிகம் ஆரம்பப் பருவத்திலிருந்த நிலைமை இன்றைய மனிதன் அறிந்து கொள்ள உறுதியான சான்றுகளை அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். இன்று அந்த நாகரீகம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. முனிதனின் புற உலகைப் பற்றி மட்டும் அல்லாது, மனிதனைப் பற்றியும் மனிதனால் இதவரையில் செய்யப்பட்ட அருள் பெரும் செயல்களைப் பற்றியும், தான் தடுமாறி விழுந்ததையும் ஒரு சேர ஆராய்ச்சி செய்வதன் விளைவே ஆகும்.

ஆராய்ச்சி என்பது அறிவுத் துறையின் எல்லையை அகலப்படுத்துவதாகும். ஏற்கனவே ஒரு துறையில் முன்னோர்கள் செய்துள்ள சாதனைகளின் எல்லையை விரிவுபடுத்தி, அத்துறையில் மேலும் புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தல் ஆராய்ச்சியாகும். எவருக்கும் தோன்றாத புதுக்கருத்துகளைத் தருவதும், முன்பே பலரும் அறிந்துள்ள கருத்துக்களை வைத்துப் புதுமுடிவுகளுக்கு வருவதும் ஆன முயற்சிகளே ஆராய்ச்சி எனப்படும். ஆராய்ச்சி என்பது அறிவியல் துறையைச் செப்பனிடவும் முன்னேற்றவும் மிகத் தேவையான சாதனமாகும். வரலாற்றுத்துறையைப் பொருத்தமட்டில் ஆராய்ச்சியின் பயனாக பண்டையக் காலத்தில் அதாவது நம் முன்னோர்களின் பண்பாடு, கலையுணர்வு, அறிவார்ந்த செயல்கள் போன்றவற்றை உணர்ந்து வியந்து அதனால் நமது பண்பாட்டுணர்வையும் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தையும் வளர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது.

தொல்பொருள் துறை (Archaeology), எழுத்து அமைதித் துறை (Paleography), கல்வெட்டு எழுத்துக்கள் (Epigraphy), நாணயங்கள் (Numismatics) முத்திரைகள் (Marked Seals) முதலிய துறைகளின் அறிவு கொண்டு அறிவியல் முறைப்படி வரலாற்றாளர் தனது ஆழ்வினை மேற்கொள்கிறார். மேற்கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பழந்தமிழ்நாட்டில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்களின் துணைக் கொண்டு தமிழ் மக்கள் கையாண்ட அறிவியல் தொழில்நுட்பம் பற்றி விளக்குவதே இந்த ஆய்வின் முபநோக்கமாகும்.

சூகாயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் தகவல் அறிவிப்புப் பலகைகளாகத் திகழ்ந்துள்ளன. ஆக்கால அரசர்கள், உயர்குடியினர் தங்கள் எண்ணங்கள் மற்றும் செயல்களை பிறர் அறியச் செய்ய வேண்டி கோயிற்சுவர்களில் கல்வெட்டுகளாகச் செதுக்கி வைத்தனர். இதன்

மூலம் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலான சங்க காலத்தில் தமிழகம் மருத்துவத் துறையில் மேன்மையுற்று விளங்கி இருந்தமைக்குச் சங்க கால கல்வெட்டுகள் சான்று ஆகும்..

நீர்பாசன ஒழுங்கு முறைகள்:

தற்காலத்தில் ஒழுங்குமுறைப் பாசனத்திற்காக அணைகளிலும், குளங்களிலும் பயன்பட்டு வருகின்ற மதகுகள் பழந்தமிழர்கள் பயன்படுத்திய மதகுகளின் திருத்தப்பட்ட வடிவமே ஆகும். குளங்களில் தேக்கி வைக்கப்படும் நீரைப் பாசனத்திற்காகத் திறந்து விடுவதற்கென குளக்கரைகளில் மதகுகள் கட்டப்பட்டன. இந்த மதகுகள் மடை, தூம்பு மற்றும் புதவு என்ற சொற்களால் குறிப்பிடப்பட்டன. மிதமிஞ்சிய நீர்வரத்தை வெளியேற்றுவதற்கென கலிங்கு என்னும் மதகுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.¹ ஆறுகள் மற்றும் முதன்மை கால்வாய்களிலிருந்து ஒரு கிராமம் முற்றிலும் நேரடியாக நீரைப் பெறவிரும்பினால், அக்கிராம மக்கள் மன்னரிடம் அனுமதி பெற்று இருக்க வேண்டும்.² ஆனால், மராமத்துப் பணிகளுக்காக நன்கொடைகள் வழங்கியுள்ள கொடையாளிகள் தங்களுடைய நிலங்களின் பாசன வசதிக்காக ஆறுகளிலிருந்து வெள்ளக்கால்கள் மூலம் நீரை எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆறுகள் மற்றும் கால்வாய்களிலிருந்து விதிமுறை மீறி நீர் எடுப்பவர்கள் மன்னருக்கு அபராதம் கட்ட வேண்டும்.³ பண்டைய மக்களுள் பலதரப்பட்டவர்களும், பாசனப் பராமரிப்புக்கெனப் பயனுறு பணிகள் பலபுரிந்துள்ளனர் என்று கல்வெட்டுகள் மூலம் தெரியவருகிறது. முாசனப் பணிகளைக் கவனித்து வந்த குழுவினர் “ஏரிவாரியப் பெருமக்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பாசனப் பணிகளுடன் பராமரிப்புப் பணிகளையும் கவனித்து வந்தனர்.

நெருக்கடி நேரங்களில் கோயில் அறநிலையங்களின் சேவை மகத்தான பங்களித்துள்ளதாகக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இச்சேவை மையங்கள் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட பணிகளை வேறு எவ்விதத் துணையையும் நாடாது தாங்களாகவே வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்துள்ளனர். ஊதாரணமாக, அரிகேசரி மங்கலத்திலுள்ள ஏரி நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாகக் கவனிப்பாரற்றுப் பழுதடைந்து கிடந்த போது, உள்ளூர் கோயில் நிர்வாகத்தினர் ஏரியைப் பழுது பார்த்து உடைந்த கரைகளைச் செப்பணிட்டுக் கரைகளை நன்கு உயர்த்திக் கட்டி அவ்வேரிக்குப் பரமேஸ்வரப் பேரேரி எனப் பெயரிட்டனர்.⁵ மேலும், சில ஏரிகளைச் சீரமைக்கும் செலவுக்காக அக்கோயிலைச் சார்ந்த நிலங்களின் ஒரு பகுதியினை விற்று அக்கிராமத்தினருக்கு உதவியளித்துள்ளனர்.⁶ கிராமத்திலுள்ள குளம், ஏரிகளைப் பழுது பார்ப்பதற்காக அக்கிராம மக்கள் நன்கொடைகள் அளித்துள்ளனர். ஐவரமேகத் தடாகத்தின் கரைகளை வலுவூட்டும் வகையில் களிமண்ணினால் கட்டி முடிப்பதற்கு திருக்கழுக்குன்றன் என்னும் மனிதன் 100 கழஞ்சு பொன்னும், 208 காடி நெல்லும் நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளான். கிராமச்சபையும் அவனுக்குப் பல வரிச் சலுகைகளை அளித்துப் பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளது.

துகவல் தொழில்நுட்ப அறிவு:

சோழர் காலத்தில் கிராம சபையானது மத்திய அரசுக்கும், கிராம மக்களுக்கும் இடையிலான தகவல் ஊடகமாக இருந்து ‘திருமுகம்’ எனப்பட்ட அரசனது ஆணைத் தகவல்களைப் பெற்று மக்களுக்குத் தெரிவித்து வந்தது.⁸ அரசனது ஆணைக்காக அவை

அலுவலர்கள் காத்திருந்து பெறும் செய்திகளை முரசறைத்து நாட்டு மக்களுக்குத் தகவல் தெரிவிப்பதற்கென்றே சோழர் ஆட்சியல் தனி ஆட்கள் இருந்தனர். அரசனது ஆணைகளை ஓலையில் எழுதுபவன் உத்தரமந்திரி எனவும், அந்த ஆணையைத் தாங்கிய ஓலை திருந்திர ஓலை¹⁰ எனவும், அவ்வோலையை அரசனிடம் ஆணையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அனுமதி வழங்கும் தகவல் தொடர்பு தணிக்கையாளராக விளங்கியவர் திரமந்திர ஓலைநாயகம் எனவும், அந்த ஆணையின் மூலம் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் அறிவிப்புகளை அறை ஓலை எனவும் அழைக்கப்பட்டுவந்த கல்வெட்டுகள் மூலம் தெரிகின்றது.¹² வாணிபம் வளர வளர சாலைகளும் போக்குவரத்து வாகனங்களும் தோன்றின. வலைப்பின் தகவல் தொடர்பு ஏற்பட சோழர் காலத்தில் சாலைப் போக்குவரத்து காரணமாகிற்று எனலாம். ஆனைத்து முன்னேற்றகரமாக வளர்ச்சிகளுக்கும் சாலைகளே தரைவழி தகவல் தொடர்பின் அவசிய அடிப்படை ஆதாரமாக இருந்திருக்கின்றன. பிரிட்டி; சாம்ராஜ்ஜியத்தை விட பெரிய பரப்பளவைக் கொண்ட மெளரிய ராஜ்ஜியத்தின் மையப் பகுதி நாட்டின் பல முக்கியப் பகுதிகளுடன் போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு வசதி கருதி சாலைகளால் இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

குல்வி நகரமாகத் திகழ்ந்த காஞ்சி மாநகரமும், மாமல்லபுரமும் பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் வெளிநாடு வணிகத் தகவல் தொடர்பை தொண்டைம ண்டலப் பகுதிகளுடன் இணைக்கும் மையப்பகுதிகளாக இருந்துள்ளன.¹³ தமிழகத்தின் முக்கியத் தலைநகரங்கள் அனைத்தும், சங்க காலத்தில் 'பெருநெறி', 'நெடுநெறி' என்ற பெயரிலும் சோழர்காலத்தில் பெருவழிகள் என்ற பெயரிலும் அமைந்த பிரதான நெடுஞ்சாலைகளால் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. ஊதாரணமாக, தஞ்சைப் பெருவழி¹⁴, காஞ்சிப் பெருவழி¹⁵, கொங்குப் பெருவழி¹⁶ போன்றவைகளைக் கூறலாம். ஜீராவான தகவல் போக்குவரத்தின் அவசியம் கருதியே பாதை வசதிகள் ஆணிகாலம் முதல் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன என அறிகின்றோம். பாதைகளுக்கு வழங்கிய பெயர்களைக் கொண்டே அப்பாதைகள் தகவல் போக்குவரத்துக்கு என எளிதாக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுவை என்று உணரக்கூடும்.

மருத்துவ அறிவு:

மருத்துவர்கள் வைத்தியக் கல்வியைத் தங்கள் சந்ததியினருக்கும், பயிலவிரும்பும் மற்றவர்களுக்கும் கற்பித்து அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு வைத்தியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலம் 'வைத்திய விருத்தி' எனவும், 'சல்லிய விருத்தி;¹⁸ எனவும் வழங்கப்பட்டது என்பதைக் கல்வெட்டுக்களின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

சிறந்த மருத்துவர்களாகக் கருதப்படுவார்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களிடம் உள்ள இந்த மருத்துவக் கலை அவர்களுடன் அழிந்துவிடாமல் மற்றவர்களுக்கும் பயிற்றுவித்து, வைத்தியக் கலையைக் காக்கும் பொருட்டு மருத்துவ வளர்ச்சிக்காக நிலங்களைக் கொடையாக 'விருத்தி' என்னும் பெயரில் வைத்தியர்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்ணூறும் போது மருத்துவர்களின் கல்வித் தகுதிநிலை புலனாகிறது. **விஷவிருத்தி**

விஷகடிகளுக்கு மருந்தாக அமைந்த பச்சிலை, மூலிகைகளை வளர்ப்பதற்குரியதாக மருத்துவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் இறையிலி நிலம் விஷவிருத்தி என வழங்கப்பட்டது.¹⁹ அரசனும், ஊர்ச்சபையினரும், தனியார்களும் வைத்தியக் கல்விக் கென வைத்தியர்களுக்கு இறையிலி நிலங்கள் கொடையாக அளித்துவந்ததைக் கணிக்கும்பொழுது அந்நாளில் வைத்தியர்களின் கல்வித் தகுதிநிலை புலனாகிறது.

கல்வெட்டுக்களில் மருத்துவர்கள்:

கல்வெட்டுகளில் இருந்து அக்காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய மருத்துவர்கள் சிலரைப் பற்றி அறிய முடிகிறது.

1. குடநாடு சவர்ணன் குலசேகர நாராயணன்²⁰
2. திரமறைக்காவுடையான் வைத்தியசிகாமணி²¹
3. சவர்ணன் அரையன் மருராந்தகன்²²
4. சத்துரனான்யன் ஆளப்பிறந்தான்²³
5. அங்க வைத்யன் கூத்தப்பெருமாள்²⁴

கோயில் கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கும் அளவிற்குத் திறமையிலும், அனுபவத்திலும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக இம் மருத்துவர்கள் விளங்கியுள்ளார்கள்.

மருத்துவப் பேறு

கிராம மருத்துவருக்கு வாழ்க்கைச் செலவுக்கு வருவாயாக வரி இல்லாமல் விடப்பட்ட நிலம் 'மருத்துவப்பேறு' என அழைக்கப்பட்டது.

'இன்னாட்சி ஆரப்பாழ் நாய்வாலமும் மருத்துவப் பேறும் பள்ளியும் உட்பட'²⁵ ஆயுத சிகிச்சை

'சல்லியன்' என்ற பெயர் ஆயுத சிகிச்சை செய்பவர்களைக் குறிப்பது. திருச்சிராப்பள்ளியின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் உறையூரில் சங்க காலத்தில் 'சல்லியன் குமரனார்' என்ற புலவர் இருந்ததாக அறிகிறோம். சல்லியன் குமரனார் என்பதை ஆயுத சிகிச்சை செய்யும் அறுவை வைத்தியன் குமரனார் என்றோ, சல்லியனின் மகன் குமரனார் என்றோ பொருள் கொள்ள முடியும். ஏப்படியிருப்பினும், சங்ககாலத்தில் ஆயுத சிகிச்சை செய்யும் வைத்தியனுக்கு 'சல்லியன்' என்று இருந்த பெயர் சோழர்காலம் வரையிலும் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி அவ்வாறே அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை, சோழர்காலத்தில் கிடைத்திருக்கும் கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்பெறும் 'சல்லியக் கிரியை பண்ணுவான்'²⁷ என்ற தொடர்களில் இருந்து உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

முடிவுரை:

மேற்கூறிய கல்வெட்டுகளின் குறிப்புகளைக் கொண்டு பண்டைய தமிழ் மக்களின் அறிவியல் தொழில்நுட்பம் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதையும், அவர்கள் நீர் பாசன ஒழுங்கு முறைகள், தகவல் தொழில் நுட்பம், மருத்துவம், ஆயுத சிகிச்சை முறை போன்றவற்றில் சிறப்பாக செயலாற்றியதையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கும் போது, அக்கருத்து இக்கால அறிவியல் தொழில் நுட்பத்திற்கு வழிகோழியிருக்கும் என்பதை அறிய முடிகிறது.

ஆடிக்குறிப்புகள்

1. கல்வெட்டு, தொகுதி 17, ப.28.
2. S.I.I. VHI.II, Part III, p.352, Line 114.
3. Ibid.

4. ARE No.84 Hf 1898; Ep. Ibd. VHI XII p.225.
5. ARE No.160 Hf 1895; S.I.I. VHI 5Ī nH.724.
6. ARE No.241 Hf 1906; Part (ii) Para 53.
7. S.I.I. Vol. VI, No. 369.
8. S.I.I. Vol. VI, No. 151 A.
9. S.I.I. Vol. VI, No. 151.
10. S.I.I. Vol. VI, No 2, No. 27.
11. S.I.I. Vol. III, Pt.1, No. 20.
12. சுவாமிநாதன் ஆ, 'தமிழ்நாடு சமுதாய பண்பாட்டு வரலாறு', தீபா பதிப்பகம், 1983, ப.119.
13. Champaha Lakshmi R.Ī "Urbanisation in Medieval Tamil Nadu" 1986, p.44-45.
14. ARE No.363 of 1907.
15. ARE No.233 of 1935
16. ARE No.281 of 1911.
17. ARE No.280 of 1914; IPS Vol.II, No.575.
18. ARE No.639 of 1909; SII Vol.XXVI, No.684 & p.IV.
19. S.I.I. Vol. V, No.260; ARE 156/1920.
20. ARE 346/1949 – 50.
21. ARE 350/1949 – 50.
22. ARE 248/1923, 249/1923.
23. ARE 47/1930 – 31.
24. ARE 429/1909.
25. S.I.I. Vol.II, No.4
26. நற்றிணை 141.
27. EI Vol. XXI, No.38.